

1. Vtáky znovu letia za more,
strácajú sa kdesi v modrej diaľke
a môjmu srdcu sa za nimi zrazu cnie,
to, čo bolo nám blízke, je zrazu tak vzdialené.

2. Lístie padá na zem a je bláznivé
smútiť za ním, na jar znovu vzíde,
však zima bude dlhá, ja mám vážne strach,
či z chladu nám niečo v nás neodumrie.

R: Keď budeš sa chcieť vrátiť,
nájdeš ma tam, kde tráva tlmí moje kroky,
nájdeš ma tam, kde smôd uhasia horské toky,
nájdeš ma tam, kde voňnosť je skorocel, čo vylieči ma z rán.

3. Slová ukrývajú veľkú moc,
sú ako ľudia, vedia zraniť pľesťou.
Keď oči sú zaslepené nočnou oblohou,
hľadia za tmavý obzor, čo naplní toľko snov.

4. A vtáky sú už dávno za morom
a mne zostala v rukách táto pieseň.
Ja viem, že nie je extra, možno je však v nej
to, čo zabudnúť nesmieš: spev gitary túlavej.

R: